

Trung tâm Luyện thi Amax – 39 LK 6A Làng Việt Kiều Châu Âu

YÊU THƯƠNG CON NGƯỜI

I, EM ĐỌC TRUYỆN

Hướng dẫn đọc : Tác giả tự kể về mình. Khi đọc truyện, em cố tưởng tượng như chính em đang kể về những thái độ và suy nghĩ của mình với em Nhung.

Khi tôi đi đá banh* * vé, thằng Nhung đã có mặt ở nhà. Nhung là con trai độc nhất của dì Năm tôi. Dì góa chồng, sống dưới quê làm ruộng. Một mẹ, một con, đời sống quá khó khăn, nên khi Nhung học hết cấp 1, ba mẹ tôi nhận nuôi Nhung để lo cho nó thi vào trường tôi cho có anh, có em. Mẹ nói vậy và có ý muốn tôi kèm cặp Nhung học.

Thằng nhỏ đen như khúc củi cháy, da mốc xỉ, đầu tóc bù xù. Thấy tôi, nó giương đôi mắt to đen nhìn mà không nói câu nào.

- Quân, anh em mà không chào làm quen sao ?

Câu nhắc khéo của mẹ làm tôi bực mình. Trời đất, nó là em, gặp mình không chào mà bắt mình chào trước. Mẹ có lộn không đó ? Nghĩ vậy, nhưng tôi cũng đưa tay theo kiểu các cậu thủ chào nhau trước trận đấu. Nhưng thằng nhỏ mặt tỉnh queo, phớt lờ tôi.

Đến bữa cơm, mẹ tuyên bố một câu làm tôi bực nghẹn cổ :

- Từ nay trở đi, Nhung sẽ ở chung phòng với con. Nhập học, hai đứa chờ nhau vì Nhung không quen đường xá. Các con bảo nhau học hành cho tốt nhé !

Từ đó, thức ăn gì của tôi, mẹ cũng bắt chia đôi. Nhưng tôi cũng có thể chịu được nếu thằng Nhung biết mở mồm, mở miệng nói vài câu cho phải phép, đằng này nó cứ nín thinh và tự nhiên như ở nhà mình. Vì vậy, trong bụng tôi lúc nào cũng hậm hực, khó chịu. Bụng nghĩ thì lời ra nên tôi chẳng bao giờ nói được câu dịu dàng với nó. Tôi tìm đủ thứ lỗi của nó để la mắng, chì chiết những lúc dạy nó học - thời cơ để tôi trút hết nỗi ám ức ra ngoài. Tôi ra những bài toán thật khó, bắt nó học thuộc lòng những bài đọc dài mà ngay cả tôi cũng ngán. Tất nhiên thằng Nhung luôn vấp vấp hoặc không làm được, khi đó tôi tha hồ mắng mỏ, đôi lúc còn vung tay cốc vào đầu nó.

Chỉ một tháng, nó đâm sợ tôi như sợ cọp. Nó luôn tìm cách tránh mặt tôi hoặc trì hoãn việc học. Thái độ ấy làm tôi tức điên lên. Tôi méc mẹ. Mẹ dịu dàng nói:

- Nhung phải gắng học. Chỉ có mấy tháng hè, nếu thi đỗ hệ A thì mẹ cháu đỡ khổ.

Trung tâm Luyện thi Amax – 39 LK 6A Làng Việt Kiều Châu Âu

Đừng lười biếng như vậy. Nghe lời anh Quân nhé !

Như thường lệ, thằng Nhong cúi đầu không nói gì. Tôi được thể trách mắng nó nhiều hơn, dằn vặt nó nhiều hơn, bắt nó thức khuya học hết bài, cấm nó vào giường nếu không làm xong số bài tập khổng lồ mà tôi giao.

Khi tôi nhờn nhờn khoái chí và thoả mãn phần nào tự ái là lúc thằng Nhong suy sụp tinh thần lẫn sức khoẻ. Nó thường bỏ cơm, mất ngủ. Rồi nó bệnh thật, sốt nóng, mê sảng, miệng luôn lâm nhảm van xin tôi đừng phạt nó, trách nó.

Tôi hoảng quá. Đêm trong bệnh viện, mẹ tôi lặng lẽ chườm khăn lạnh lên đầu thằng Nhong. Tôi ngồi phụ mẹ, lòng chết điếng. Những câu nói mê sảng đã tố cáo phần nào cách đối xử của tôi với thằng Nhong.

Nửa đêm, thằng Nhong hạ sốt và ngủ yên. Mẹ thở phào, nhẹ chân đi ra ngoài hành lang. Tôi đi theo mẹ với thái độ của một người có lỗi.

- ... Mẹ... Con đâu dè,.. Con chỉ la mắng nó...

Mẹ nhìn tôi, kéo tôi đến sát bên, khẽ nói:

- Mẹ biết, từ khi Nhong về với chúng ta, con không được thoải mái. Đôi lúc còn phàn nàn, bực bội. Mẹ đưa Nhong về đây là muốn cho em có được tình yêu thương gia đình, huyết thống và có được cuộc sống tốt hơn. Nhưng nếu Nhong sống với chúng ta mà lại không nhận được chút yêu thương nào, thì chi bằng để em trở về quê cực khổ bên mẹ, bên hàng xóm láng giềng còn tốt hơn.

- Mẹ... Con có lỗi... Con sẽ không vậy nữa đâu...

- Con ơi, làm người ai cũng muốn được yêu thương và chia sẻ buồn vui. Nhưng, muốn được yêu thương thì mình cũng phải biết yêu thương, muốn được chia sẻ ta phải biết sẻ chia. Vì như bố mẹ yêu thương con, đôi lại con cũng yêu thương bố mẹ. Như vậy, nếu con yêu thương Nhong, chắc chắn, bên cạnh con sẽ có một người bạn tốt, một người em tốt luôn thương yêu con. Như vậy, cuộc sống sẽ vui vẻ và hạnh phúc biết mấy phải không con ?

Lặng lặng, tôi đi vào, đến bên Nhong. Tôi khẽ khàng thay cái khăn lạnh khác đắp lên trán Nhong. Nhong cựa mình, mở mắt nhìn. Tôi mừng quá, hỏi dịu dàng :

- Nhong có khát không ? Uống nước nghe? Em sốt dữ lắm đó, làm cả nhà sợ quá.

Trung tâm Luyện thi Amax – 39 LK 6A Làng Việt Kiều Châu Âu

Tôi đổ từng muỗng nước vào miệng Nhung. Em vừa uống, vừa đưa mắt nhìn tôi, không phải ánh mắt run sợ và lạnh lùng như mọi ngày mà là ánh mắt cảm động, biết ơn, thân thiện. Ánh mắt Nhung làm tôi nao nao. Tôi nhoẻn miệng cười.

TRẦN HỮU DINH

❖ Gợi ý

1. Quân đã xử sự như thế nào khi Nhung mới về nhà mình ở ? Điều đó thể hiện tình cảm gì ?

2. Khi Nhung bị ốm vì học quá sức, mẹ Quân đã nói với Quân như thế nào ? Quân đã làm gì để thể hiện sự ân hận của mình ? Em có suy nghĩ gì về những lời nói ấy ?

II. EM SUY NGHĨ

1. Tình huống nào sau đây thể hiện sự yêu thương hoặc không yêu thương con người ? Hãy ghi vào vở !

Tình huống   Yêu thương   Không yêu thương

a. Quỹ xã hội từ thiện "Tấm lòng vàng lao động" tặng 530 chiếc xe đạp cho công nhân nghèo.

b. Tặng 350 suất học bổng cho các cháu học sinh nghèo vượt khó, học giỏi.

c. Một giám đốc Công ty tư nhân cứ gặp người xin ăn không những đã không cho tiền mà lại mắng nhiếc, hất hủi.

d. Cả nước có phong trào quyên góp tiền, áo, quần, sách vở... cho đồng bào vùng bị lũ lụt.

III - EM HÃY RÚT RA BÀI HỌC VỀ ĐẠO ĐỨC, Ý THỨC CÔNG DÂN VÀ GHI VÀO VỞ.